

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO I°/70% - AUTORIZZAZIONE DCSP/II/40509/91/5681/102/
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
PODUREDNIŠTVO:		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA
		Tel. 0481/533177 - Fax 536978 - Poštni t/rn 11234499
		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Vojna ne rešuje problemov

V šoli smo prevajali latinski stavek: »Historia magistra vitae. Zgodovina je učiteljica življenja«. Prav te dni pa sem govoril z neko profesorico, ki je zatrdila: »Človek se od zgodovine nič ne nauči.« V gimnaziji sem veroval v latinski stavek, danes pa moram dati prav profesorici: Človeštvo se od zgodovine nič ne nauči. Dokazi so na dlani.

NARODNI ŠOVINIZEM

Prva in druga svetovna vojna imata podoben začetek in povod: Nemčija se je imela za prvo državo v Evropi in je želela postati prva država na svetu. Iskala je povod za vojno: Nudil ga je atentat na avstrijskega prestolonaslednika Franca Ferdinanda v Sarajevu. In začela se je prva svetovna vojna. Napadalec je bil poražen.

Potem je prišel nacizem. Podobno je sanjal o nadvladi nemškega Reicha v Evropi in potem na svetu. Konec je bil podoben kot v prvi svetovni vojni.

Toda ali so se ljudje naučili? Zdi se, da nič, saj se znova poraja nacistični duh. »V nacizmu ni bilo vse slabo?«, je slišati. Gotovo, ni bilo vse slabo, saj ni ideologije, ki bi bila povsem slaba. Vsaka ima tudi kako mrvico dobre, toda mrvica dobre ne odtehta kupa slabega v ideologiji.

Nacifašizem se prebujati tudi drugod. Poglejmo na Balkan. Milošević je začel s podobno sanjo: Vsi Srbi v eni državi. Srbi so izvoljeni narod, poklicani, da drugim vlada na Balkanu. In prišlo jo do skrajnosti, ki je »etično čiščenje«, kateremu smo sedaj priče. Pa tudi Hrvati niso povsem nedolžni? Postali so sokrivi množičnih pokolov, kot trdijo pri Združenih narodih. Tudi oni sanjajo o Veliki Hrvatski na škodo Muslimanov in Srbov.

Druga svetovna vojna jih ni nič izučila.

ANTISEMITIZEM

Z nacionalnim imperializmom in šovinizmom je združen antisemitizem, ki se potem sprevrže v rasizem. Dne 9. novembra 1938 je Hitler napravil prvi pogrom na Jude, ki se je potem nadaljeval do končnega poraza nacizma maja 1945. Gre za judovski »holokavst«.

Toda ne gre samo za Jude, gre za holokavst tudi drugih narodov, Poljakov, Rusov, Slovencev. Antisemitizem je med vojno zajel tudi fašistično Italijo, ki sicer ni bila protijudovsko nastrojena. Toda zgledi vlečejo.

Mislili smo, da je s podobnimi ideologijami konec z Nürnberškim procesom in poznejšimi konferencami Združenih narodov, ko so v slovesnih izjavah obsodili antisemitizem ter vsako vrsto rasizma. A smo se zmotili. Znova skrunijo judovska pokopališča; znova napadajo tuje priseljence, posebno če so kože druge barve.

PRI NAS STARE STRASTI

Brez zgodovinskega spomina so nekateri tudi pri nas. Če je Italija izgubila zadnjo vojno in po vojni Istro in Primorsko, se mora zahvaliti Mussoliniju in fašistom, ki so vojno začeli in potem izgubili. Francisco Franco v Španiji je bil dosti bolj moder, ostal je izven svetovnega konflikta in obdržal oblast do smrti. Sedaj misovci in drugi z njimi znova zbuja stare strasti in pohlepe.

Ostaja torej dejstvo, da se v človeku skriva zver brez srca in brez pameti.

Vendar se zdi, da se nekaj prebujati. Tako v Nemčiji kot v Italiji smo imeli velike protestne povelje zoper antisemitizem, ni pa podobnih pobud s strani voditeljev narodov glede genocida v BiH.

NASILJE NI PRAV NIČ KORISTNO

Če politiki molčijo, govori Cerkev, govori sv. oče. Ta je znova povzdignil svoj glas zoper nasilje v BiH in drugod: »Moje trdno prepričanje je, da vojna ni prav nič koristna za reševanje problemov. Pustimo orožje in vrnimo se k dialogu.«

Tržaškimi vročerkvnežem je škof Bellomi nakazal pot prihodnosti za reševanje problemov, ki so povezani z Osimskimi sporazumi: Mirno sožitje v medsebojnem spoštovanju. K temu je pozval Tržačane tudi sv. oče ob svojem letošnjem obisku.

K. Humar

Vranitzky v Ljubljani

Na obisku v Sloveniji se je minuli teden mudil predsednik parlamentarne skupščine Sveta Evrope Miguel Angel Martinez. Po pogovorih, ki jih je imel z najvišjimi državnimi predstavniki, je povedal, da Slovenija izpolnjuje vse pogoje za članstvo v tej ustanovi. »Slovence imam za zadržan in učinkovit narod, »je dejal Martinez. Osebo se bom razvel, da bo država najkasneje maja prihodnje leto postala naša polnopravna članica.«

Po ljubljanskih ulicah se je sprehodil tudi avstrijski zvezni kancler Vranitzky. Na srečanju z Drnovškom je bilo govora predvsem o gospodarskem sodelovanju med obema državama, avstrijski kancler pa je potrdil, da so govorili tudi o vprašanju nemške manjšine v Sloveniji. Kar se tiče Slovencev na Koroškem, je Vranitzky dejal, da bo Avstrija v proračunu za prihodnje leto močno povečala prispevek za manjšine. Visoki gost je zatem obiskal tudi Maribor in tamkajšnji begunski center.

V parlamentu so vsi trije zbori sprejeli predlog zakona o lastninjenju podjetij (privatizacije), vendar čaka sedaj poslance še dolgotrajno usklajevanje številnih amandmajev, ki so jih k zakonu prispevali posamezni zbori. Govora je bilo tudi o zakonu o vladi.

Opozicijske stranke so se že dogovorile o skupnih kandidatih za Državni svet (senat) - nejasnosti naj bi obstajale le še v dveh primerih, kjer gre za soočenje kandidatov krščanskih demokratov in ljudske stranke. Kakor so povedali na tiskovni konferenci po seji koordinacije nevladnih strank, obstaja velika verjetnost, da se bodo opozicijske stranke dogovorile tudi za skupnega predsedniškega kandidata.

Delo piše o predvolilni kampanji Ruplovih Demokratov in ugotavlja, da je bil izid Ruplove knjige, tempiran na predvolilni čas. Kljub temu, da sta se v prvih reklamnih oglasih te stranke pojavljala tudi Spomenka Hribar in nekdanji podpredsednik vlade ekonomist Jože Mencinger, pa ta dva eminentna člana demokratov ne bosta kandidirala. Na TV so se že začele volilne oddaje za razne stranke. Na redni tiskovni konferenci stranke Krščanskih demokratov je glavni tajnik stranke Stanič povedal, da so neznanci v noči na petek iznad vhoda v poslopje, kjer ima stranka sedež, odnesli tri strankine zastave, na pročelje pa napisali: »Hočemo Tita!«

Leon Marc

Aleksander Dubček umrl

Te dni je umrl dosednji predsednik čehoslovaškega parlamenta Aleksander Dubček, znani protagonist »praške pomladi« iz leta 1968. Postal je žrtev avtomobilske nesreče in se več časa bori s smrtjo. Dubček

je s svojo politično zamisljo o socializmu s človeškim obrazom vnesel pravo revolucijo v komunističnem svetu, zato pa so takrat nastopili sovjetski tanki Brežnjev in tovarišev in zatrli vsak svobodoljubni poskus.

Zahvalna nedelja

»Obiskuješ zemljo in jo napajaš, množiš njeno bogastvo. Z blagodejnim dežjem zalivaš žitna polja in daješ zemlji rodovitnost. Radodarno daješ dobro letino, kamor stopiš, vse postane rodovito.« (Ps. 65)

Kaj se dogaja v Makedoniji?

Mednarodna javnost se že dalj časa sprašuje, ali se bo tragični balkanski konflikt preselil iz Hrvaške in BiH tudi na druge dele nekdanje Jugoslavije. Napovedi, da se bo to zgodilo na Kosovu, se v zadnjih mesecih niso uresničile, možen konflikt v Makedoniji ali z Makedonijo pa se je zdel bolj predmet strateških špekulacij. Nenazadnje je Makedonija edina izmed držav na tleh nekdanje Jugoslavije, ki ni izkusila vojne, niti ni bila v njej udeležena. Kljub srbskim, grškim in albanskim apetitom je Makedonijo brez incidentov zapustila celo jugoslovanska armada in dežela ob Vardarju je ostala nekakšna oaza miru na Balkanu. Zdaj pa se zdi, da zaradi oklevanja evropske skupnosti, da Makedonijo prizna, državo nevarna bolezen načenja od znotraj. Mednarodni odnosi v državi, ki šteje poltretji milijon prebivalcev, so zelo zaostreni. Štiristo tisoč tamkajšnjih Albancev bi Makedonijo najraje videlo kot dvonacionalno državo, morda nekaj podobnega kot Belgijo. Poleg močnega vpliva albanskih ministrov v vladi, se zdi, da albanska skupnost v veliki meri obvladuje državno ekonomijo - po manj ali bolj zakoniti poti. Incident, ki se je konec minulega tedna zgodil v Skopju in v katerem so življenje izgubili štirje Albanci, je deloma povezan prav s tem. Makedonsko časopisje je namreč v zadnjem času vse bolj opazovalo na razcvet albanske mreže preprodajalcev, ki obvladujejo skopsko tržnico. Do omenjenega dogodka naj bi prišlo, ko je pred policijo bežal eden izmed

preprodajalcev. Policisti naj bi ga nato ujeli in pretepli z gumijevkami ter odpeljali v bližnji zdravstveni dom. Zaradi vesti, da naj bi preprodajalec za posledicami pretepanja umrl, se je pred zdravstvenim domom začela zbirati množica albanskih demonstrantov. Okrog 2000 se jih je nato spopadlo s policijo, v vseplošnem streljanju pa so štirje ljudje izgubili življenje.

Do tragičnega dogodka je prišlo le nekaj dni po obisku grškega premiera Mitsotakisa v Bonnu. Mitsotakis je izrazil precejšnje nezadovoljstvo z odločitvijo Nemčije, da Makedoniji pošlje finančno pomoč. Vse bolj jasna pa je tudi namera zunanjega ministra Kinkla, da znotraj ES - morda tudi zoper grško stališče - le doseže priznanje Makedonije in na ta način pripomore k stabilnosti na že tako razgretem območju.

Nestabilnost v Makedoniji bi vsekar utegnili koristiti Miloševiću, ki je sicer zopet doživel poraz, saj Panić v Zboru republik jugoslovanskega parlamenta zaradi nasprotovanja črnogorskih predstavnikov ni prejel nezaupnice. Ni pa mogoče preveriti vesti, da se tako na meji med ožjo Srbijo in Kosovom kot na jugoslovansko-albanski meji zbirajo oklepne enote.

V tej številki dobite:

- Po ameriških volitvah (stran 2)
- Uspeh operete »Srce in denar« (stran 3)
- 15.000 obiskovalcev Slomškove razstave (stran 4)

Združene države Amerike imajo svojega novega predsednika, ki je demokrat Bill Clinton. Na volitvah dne 3. t.m. je namreč premagal svojega republikanskega tekmeča, dosežanega predsednika Georgea Busha. Po dvanajstih letih je tako spet v Beli hiši predstavnik demokratske stranke. Zadnji predsednik iz te stranke je bil Jimmy Carter, ki ga le leta 1982 premagal takratni republikanski kandidat Ronald Reaga. Slednji je bil v Beli hiši dve mandatni dobi, medtem ko je Bush ostal le en mandat, tj. štiri leta od 1988-92. Res pa ostane Bush še polnopravni predsednik ZDA do 20. januarja prihodnjega leta, ko bo novi izvoljeni predsednik Clinton zaprisegel in s tem nastopil svoj mandat.

Ne bomo veliko pogrešili, če zadržimo, da je sedanji volilni izid predsedniških volitev v ZDA presenetil. In to kljub temu, da so javnomnenjske raziskave dalj časa napovedovale Clintonovo zmago. Vseeno pa so se tudi politični napovedovalci v preteklosti večkrat zmotili pri svojih napovedih. Tako naj spomnimo samo na skoraj gotove napovedi v petdesetih letih za zmago demokrata Adlaia Stevensona proti republikancu gen. Dwightu Eisenhowerju. Epški zavezniki poveljnik iz druge svetovne vojne pa je tedaj odnesel lepo zmago.

ZAKAJ BUSHEV PORAZ

Po sedanji Clintonovi zmagi se sliči, da je bil glavni vzrok za to želja Američanov po prenovi. To bo gotovo delno res, ne pa povsem ali samo to. Dandanes seveda opazujemo podobne situacije tudi drugod po svetu. Že padec Gorbačova, ki je bil leta glavni partner Reagana oz. Busha, kaže nekaj podobnega, čeprav primerjava ne izhaja vedno z istih predpostavk. Pa že v Italiji sami, ko so glavni in znani politiki (glej Andreotti) zaenkrat v senci. Tako naj bi si tudi Američani zaželeli sprememb po dvanajstletni republikanski vladi. Kaj pa je še prineslo sedanje politične novosti v ZDA?

Praznik vseh svetnikov v Razkrižju

Afera Razkrižje je postala kost za vse časopise v Sloveniji. Vsak časopis po svoje poroča in komentira. Dejstvo je, da je cerkev še vedno zapечатena, državni tožilec dr. Drobnič je pa razsodil, da je zapечатenje cerkve v Razkrižju protizakonito dejanje, ker moti svobodo opravljanja verskih obredov. Kljub temu Razkrižani vztrajajo. Za vse svete so župniku Stjepanu Slavičku namignili, naj ne hodi na pokopališče blagoslavlja grobov. Župnik je vseeno šel, a je srečal le neme obraze. Verniki so sami molili in peli kot druga leta po slovensko.

V afero so sedaj potegnili še s. Vido Žabot. Ta je salezijanska sestra in je učila verouk slovenske otroke v šoli. Pa so jo zatožili, da neti nemir v župniji in bo morala do predstojnikov na zagovor. Na vse svete je kljub temu na pokopališču vodila skupne molitve. Zdi se, da so o Razkrižju govorili slovenski škofje tudi v Rimu sedaj ob obisku »ad limina«.

Glede Razkrižja bi pokazali na praktičen zgled, kako se slične zadeve rešujejo, če je dobra volja: v Devinu so slovenski ter italijanski verniki. Sedaj je tam za župnega upravitelja dr. Giannini don Giorgio, Italijan. Toda dovolj se je naučil slo-

Oba republikanska predsednika, Reagan in Bush, sta veliko doprinesla v globokih spremembah sedanjega sveta. Padec komunizma, razkroj Sovjetske zveze, zrušitev berlinskega zidu in demokratizacija srednje in vzhodne Evrope — vse to so gotovo veliki mejniki v zgodovini našega časa. Pa še predlanska odločna zahodna zmaga nad Sadamovim režimom s predsednikom Bushem — protagonistom. S tem so si ZDA nedvomno zagotovile prvo mesto v vodenju svetovnih zadev. Prav v tem času je bila Busheva popularnost na višku. V teku časa pa so verjetno Američani pozabili na vse to. Začeli so se bolj zanimati za probleme lastne države. Notranje zadeve in zlasti gospodarsko stanje so vedno bolj zainteresirali javnost. Davčna politika in naraščajoča brezposelnost sta le dve šibki točki zadnjih let republikanske vlade. In prav to so zelo spretno izrabili v svoji volilni kampanji ameriški demokrati. Poleg tega ne smemo pozabiti, da so imeli demokrati tudi večino v Kongresu in senatu in prav tu vodili odločno opozicijo Bushevi administraciji. Tudi njegov predhodnik Reagan ni imel veliko uspehov v notranji in ekonomski politiki, vendar je — delno tudi v drugačnih razmerah — znal bolje plavati skozi razburkane vode od svojega sedanjega naslednika.

KAJ OBETA CLINTON

Težko je reči, kaj bo prinesel s seboj Clinton s svojo novo vlado, ki jo sedaj pripravlja. Izgleda, da bo novi ameriški predsednik izbral ta svoje glavne sodelavce nekatere že izkušene osebnosti, od katerih so nekateri že zasedali mesta pod nekdanjim demokratskim predsednikom Carterjem. To velja posebej za državnega tajnika (zunanjega ministra) in nekatere finančne resorje. Vsi pa naj bi pripadali bolj ali manj njegovi generaciji štirideset-petdesetletnikov.

Odmevi v političnem svetu, tudi med evropskimi zavezniki, so bili do sedaj v glavnem sicer pozitivni, a v znamenju pričakovanja. Clinton je

venskega jezika, tako da mašuje in pridiga pri maši za Slovence po slovensko, pri maši za Italijane po italijansko. In ni nobenih afer.

Tako se slični položaji rešujejo, če je dobra volja.

Nekaj drugega je seveda zahteva Razkrižanov, da pridejo pod mariborsko škofijo in dobijo župnika Slovenca. Zagreb pravi, da meja s Slovenijo ni še določena. Toda ne gre za državno mejo, temveč za pravico vernikov do bogoslužja v njih jeziku.

Novi Rimski misal

Verniki v cerkvi vidijo debelo knjigo, iz katere mašnik bere med sv. mašo. Ta knjiga se imenuje Rimski misal. Do zadnjega koncila je bila maša vsa v latinščini in zato mašne knjige v latinščini. Po koncilu se tudi sv. maša bere v živih jezikih, tudi v slovenskem. Prvo tako knjigo smo dobili pred 17 leti, sedaj so v Ljubljani pripravili novo izdajo; knjiga je zelo zajetna, okusno in trdno vezana in v dvobarvnem tisku.

To pot so misalu priložene tudi maše posameznih škofij, kajti vsaka škofija časti tudi svoje svetnike in obhaja svoje praznične dneve. Tako so priloženi mašni obrazci za svetniške godove v goriški in tržaški škofiji.

namreč tudi osebno malo znan, saj je še do zadnjega bil le guverner države Arkansas in zlasti v zunanji politiki prava neznanka. Posebej evropski državniki in politiki pa obenem priznavajo sedaj poraženemu predsedniku tiste zasluge, ki jih je njegova politika dosegla. Prav zato je torej sedanji Bushov poraz za marsikoga težko razumljiv in tudi nezaključen. Vsekakor bo le bodočnost pokazala, kam bo šla nova ameriška politika demokratov.

Spectator

kamenčki

V nekem slovenskem zamejskem časopisu smo brali: »Slovesnost se je začela v jutranjih urah s položitvijo vencev h kostnici (v Kobaridu) in z verskim obredom ob prisotnosti koprškega in goriškega nadškofa Metoda Piriha in Vitaleja Bommarca...« »Verski obred« je bila sv. maša; somaševanje je vodil nadškof Bommarco, somaševala pa sta škof M. Pirih in domači župnik Franc Rupnik. Torej ne »ob prisotnosti«, temveč s somaševanjem sta bila navzoča oba škofa.

Slovensko dobrodelno društvo v Trstu razpisuje letos svojo šesto študijsko stipendijo iz sklada »Mihael Flajban«.

Štipendija bo znašala 2.000.000 lir letno in bo trajala za vso redno študijsko dobo, v kolikor bo lastnik zadostil pogojem pravilnika. Štipendija je namenjena slovenskim zamejskim visokošolcem, ki se bodo vpisali na tržaško ali videmsko univerzo v akademskem letu 1992/93.

Za podrobnejša pojasnila o pravilniku naj se interesi javijo na sedežu Slovenskega dobrodelnega društva v Trstu, ulica Machiavelli 22, 2. nadstropje, telefon 631203, vsako sredo od 16. do 18. ure.

Rok zapade 30. novembra.

P. Bernhard Häring osemdesetletnik

V torek, 10. novembra, je dopolnil 80 let znameniti moralist p. Bernhard Häring. Je član reda redemptoristov. Napisal je nad 80 knjig in približno tisoč člankov. Sodeloval je pri zadnjem koncilu, zlasti pri pastoralni konstituciji o Cerkvi v sedanjem času. Pri težkih moralnih vprašanjih se je trudil, da bi razumel ljudi in jim pomagal v duševnih stiskah. Kar sedem let je sodeloval s svojimi razmišljanji pri reviji La Famiglia Cristiana. Rad se spominja, da je prejemal številna pisma z vprašanji. Že 15 let se bori z rakastim obolenjem, ki se zdi, da se je zadnji čas ustavilo. Dolga leta je predaval na Papeški akademiji sv. Alfonza v Rimu. Sedaj živi v samostanu na Bavarskem. P. Häring je za svoj življenjski jubilej prejel mnogo priznanj.

*

»Živeti in pustiti živeti,« je rekel lovec, ki je ustrelil mimo.

- Gospod, naš Bog,

od tebe prejemamo vse dobrine.

Naj ti vdano in veselo služimo,

saj je v tem večna in popolna sreča...

Človek od vedno hrepeni po sreči, jo išče in si zanjo prizadeva.

Veliki spreobrnjenec, naslednik apostolov v Hiponu, učitelj Cerkve in svetnik Avguštin iz Tagaste (na ozemlju današnje Alžirije) je dolgo iskal srečo v stvareh tega sveta. Njegovo iskanje je tipalo v mnoge smeri, ker je bil človek prodornega duha in izjemnega intelektualnega naboja. Človeško gledano je imel vse, da bi bil lahko srečen: iz premožne družine si je s študijem pridobil izredno kulturo. Postal je profesor na visoki šoli in je imel ob sebi žensko, ki jo je zelo ljubil. Na drugačen način, vendar prav tako močno, je imel rad neko drugo ženo - svojo mater Moniko. Kljub temu da je imel skoraj vse, desegle skoraj vse, poskusil skoraj vse, upoštevan in spoštovan, ni bil srečen. Njegovo srce je ostalo nepotešeno.

Končno je pri trintridesetih letih nehal iskati »zunaj sebe«, ker je našel »Boga svojega srca«. Od tistega trenutka dalje je popolnoma spremenil svoje življenje. Dal se je v službo Bogu in to izkustvo zapisal: »Ti nas spodbujaš, da nam je radost tebe hvaliti, zakaj po sebi si nas ustvaril in nemirno je naše srce, dokler ne počije v tebi.«

Človek mora posedovati in doživljati srečo v njeni popolni obliki, drugače ni zadovoljen: telesno in duhovno, skupaj z drugimi ljudmi, ki morajo biti tudi srečni, časovno neomejeno. Vemo, da to ni mogoče na tem svetu. Zato je človekovo hrepenenje po sreči pravzaprav hrepenenje po Bogu, ki je absolutno Dobro.

MILAN NEMAC

OD TU IN TAM

Slovenski škofje v Rimu

Od 4. do 14. novembra se slovenski škofje nahajajo v Rimu na uradnem obisku »ad limina«. To je, da poročajo o stanju v svojih škofijah in se srečajo s sv. očetom. Svoja poročila oddajo na raznih papeških kongregacijah in se tam seznajajo z navodili, ki jih kongregacije dajejo škofom. S sv. očetom so se že srečali.

Do sedaj so škofje hodili na ta uradni obisk vedno v družbi z jugoslovanskimi škofi, ker so bili del jugoslovanske škofovske konference, to pot so prvič sami zase, ker ima Slovenija svojo škofovsko konferenco.

Takoj za njimi so dospeli na obisk »ad limina« tudi hrvaški škofje. Tudi nje je že sprejel sv. oče.

Pomoč kristjanom v Rusiji

Ustanovitelj ustanove »Pomoč Cerkvi v stiski« p. Werenfried van Straaten poroča v zadnji številki glasila »Odmev ljubezni« (L'Eco dell'amore) o pomoči, ki jo ustanova nudi kristjanom v Rusiji. Na povabilo moskovskega patriarhata je pridigal pravoslavni in katoličan v Moskvi, Novgorodu in S. Peterburgu. Govoril je tudi študentom, časnikarjem. Povabljen je bil tudi na radio in televizijo.

Kot je po zadnji vojni pomagal Cerkvi v razdejani Nemčiji, tako želi sedaj pomagati kristjanom v Rusiji po desetletjih preganjanja. V Rusiji je že nekaj potujočih kapel. Pomaga odpirati semenišča, obnavljati in graditi cerkve. Pospešuje molitev rožnega venca. Tiska Sveto pismo v ruskem jeziku in ga širi. Zelo se trudi za sodelovanje med pravoslavno in katoliško Cerkvijo. Delujeta že dve radijski postaji: Blagovest in Voskresynnia. Pater Werenfried zna učinkovito zbirati pomoč.

Bogoslovje mučencev

Sveti oče je v nedeljo, 25. oktobra, razglasil za blažene 51 umorjenih redovnikov klaretincev. Živeli so v klaretinskem bogoslovju v mestu Barbastro v Španiji. V bogoslovju je bilo 60 ljudi: 9 predstojnikov in predavateljev, 13 redovnih bratov, ki so skrbeli za zavod, in 39 bogoslovcev, ki so se pripravljali na duhovništvo. Pozno popoldne je 20. julija leta 1936 vdrla v zavod skupina miličnikov. Preiskali so hišo, da bi našli orožje, ki ga ni bilo. Vseeno so vse zaprli. Nato se je začelo brez sodnega procesa streljanje, 2. avgusta prve tri, 12. avgusta šest, naslednji dan 15. na praznik Vnebovzvetja 20 in zadnja dva 18. avgusta. Dana jim je bila možnost, da rešijo življenje, če bi se odpovedali poklicu in se jim pridružili, a tega ni nihče storil. Razen predstojnikov in predavateljev, so bili to sami mladi fantje od 20 do 25 let starosti. Vsi so velikodušno odpustili svojim krvnikom. Izkazali so Kristusu najvišjo zvestobo, sveti oče pa jim je izkazal čast tudi pred Cerkvijo.

Vseh duhovnikov in redovnikov umorjenih v letih španske revolucije je bilo 6.832.

Teološka fakulteta se vrača na ljubljansko Univerzo

Natanko po štirih desetletjih (1952), potem ko je bila pod pritiskom tedanjih boljševisističnih mogočnejšev nasilno odstranjena z ljubljanskega vseučilišča, je znanstveno-pedagoški svet Univerze v Ljubljani na svoji zadnji seji z večino glasov predlagal vnovično vključitev Teološke fakultete na prvo slovensko Univerzo. Dokončno odločitev o vrnitvi Teološke fakultete na ljubljansko Univerzo bo verjetno že v kratkem sprejel univerzitetni svet najvišje visokošolske izobraževalne ustanove v slovenski prestolnici.

Polemične razprave na seji znanstveno-pedagoškega sveta Univerze skoraj ni bilo, saj je bila v minulih dveh letih postopnega približevanja Teološke fakultete prvi slovenski Univerzi razčiščena večina

spornih vprašanj. »Vsi se zavedamo, da pomeni sklep o vnovični vključitvi Teološke fakultete v Univerzo v Ljubljani predvsem naš prispevek presejanju nezdravega razmerja med državo in Cerkvijo v našem prostoru, ki se ni začelo šele z letom 1945, temveč sega daleč nazaj, v čas nadpovprečne sklerikaliziranosti slovenske družbe. Šli smo iz skranjosti v skrajnost in nato že v šestdesetih letih začeli umirjati odnose. S to strateško odločitvijo se bo Univerza v Ljubljani tudi razbremenila pritiskov in se pridružila evropskemu trendu, ki gre v smer mehkejšje zveze med državo in Cerkvijo,« je med drugim dejal dekan Pravne fakultete v Ljubljani, ko je na zadnji seji sveta utemeljil predlog za vrnitev Teološke fakultete na Univerzo v Ljubljani.

iv

Uspeh operete »Srce in denar«

V nizu proslav ob štiridesetletnici smrti skladatelja Vinka Vodopivca je bila gotovo uprizoritev njegove operete »Srce in denar« med najbolj uspešnimi. Seveda gre tu spomniti na glavne slovesnosti meseca septembra v Kromberku, nato na kulturni večer ZSKP in Goriškega muzeja v Katoliškem domu pa spet na lepo uspel koncert njegovih cerkvenih zborovskih skladb, ki ga je sredi oktobra v Štandrežu priredilo Združenje cerkvenih pevskih zborov. Vse to je izvenelo kot hvaležen in obenem dolžan poklon primorskemu glasbeniku in duhovniku tako od strani zamajstva kot matice.

V soboto 7., v nedeljo 8. in četrtek 12. novembra, je bila v Katoliškem domu na programu zgoraj omenjena Vodopivčeva spevoigra. Veliko je že bilo o tem napisanega, o nji so spregovorili v intervjujih glavni protagonisti — režiser in dirigent, zato se v teh vrsticah o sami odrsko-glasbeni uprizoritvi ne bomo ustavljali ob že zapisanih mislih in ugotovitvah. Naj predvsem tu beležimo nekaj splošnih misli in pripomb ob sedanjih goriških predstavah. Pri opereti je sodelovalo okoli sto oseb, med pevci, igralci, plesalci, tehničnimi sodelavci, itd. Predvsem so to bili pevci-solisti, nato člani mešanega, ženskega in moškega zbora, pa spet operetni orkester, plesalci ritmične skupine. Pevci in pevke so bili iz različnih pevskih zborov Goriške, v glavnem iz Gorice, Doberdoba in Števerjana; orkester pa so v glavnem sestavljali člani Glasbene matice iz Trsta. Dirigent orkestra in zborovodja je bil Hilarij Lavrenčič, režiser pa Aleksij Pregarc. Besedilo Filipa Terčelja je dodal nekatere dele Marij Čuk. Pri tem naj še omenimo glavne vloge nastopajočih igralcev oz. pevcev. Minka - Alenka Slokar (sopran), Janko - Dušan Kobal (tenor),

Reza - Franka Žgavec (mezzosopran), Cene - Kazimir Černic, Šlogar - Majda Zavadlav, Jernač - Božidar Tabaj, učiteljica - Snežica Černic, kralj - Marko Černic, sosed - Danijela Puia. Ritmično skupino je vodila Barbara Piccolo in seveda še cela vrsta drugih, ki so tako ali drugače pripomogli k uspehu celotne prireditve.

Postaviti na oder tako delo, kot je spevoigra »Srce in denar« ni lahka stvar. Kot omenja v spremni besedi sam dirigent H. Lavrenčič, ki je tudi pripravil orkestracijo celotnega dela, je šlo pri tem za samo glasbeno (poleg vsebinske, besedne) razširitev iz dobre četrt ure trajajoče igre v dobro uro besede in glasbe. Lavrenčič je tudi iz različnih Vodopivčevih melodij smiselno sestavil krajšo uverturo k opereti. Prav tako je v delo vključil nekatere bolj ali manj znane Vodopivčeve zборе, ki so lepo popestrili zlasti dejanje oz. igro množice (naj spomnimo na prijeten zbor »Vesela družba«). Celotna uprizoritev je potekala lahkotno, živahno in duhovito učinkovito, kar je pokazal tudi simpatičen sprejem s strani številne publike. Zgoraj navedeni glavni igralci-pevci so v glavnem ustrezno oblikovali svoje like tako v vokalnem kot v odrsko interpretativnem smislu. Zato posebna omemba sopranistke Slokarjeve in tenorista Kobala, ki sta nosila težo pevskega solističnega dela, pa še v istem smislu mezzosopranistke Franke Žgavec. Igralsko sta gotovo blesteče izstopala Božidar Tabaj in Majda Zavadlav, oba s svojo izrazito in plastično igro. vsemu je seveda pripomogla domiselna režija Aleksija Pregarca, ki je znal ustvariti primerne like in ustrezno odrsko dinamiko. Predstavi glasbeno-odrsko delo v prenovljeni in razširjeni obliki ni lahko in brez problemov. To se je po-

Prizor iz spevoigre »Srce in denar«

kazalo tako v glasbenem kot v besednem delu. Gotovo, da se določeni deli v tekstu med sabo ne skladajo. Težko bi namreč vskladili določene besedila Marija Čuka z duhom Filipa Terčelja, prav tako nekoliko preživahno ali moderno zasnovano vlogo vključene ritmične skupine, ki je sicer odrsko prijetno nastopila.

Jasno je, da pri opereti (kot še bolj pri operi) bolj poudarjamo glasbeno plat od teksta. In to je tudi prav. Zato še besedo o tem. Poleg igralcev-solistov so nastopali še pevci v mešanem, moškem in ženskem zboru. In prav zbor je imel v tej tudi glasbeno posodobljeni opereti svojo tipično vlogo. Tako sam kot v dialogu s solisti in ob spremljavi orkestra (ki je učinkovito spremljal in podčrtal scensko dogajanje) je zbor v svojih različnih sestavah dovolj homogeno in v celotno igro vključen izpolnil svoje naloge. In ne nazadnje glavna vloga dirigenta Lavrenčiča, ki je v dognanem glasbenem vodenju celotnega dela-solistov, zbora in orkestra dejansko dal ton tej novi in prenovljeni izvedbi Vodopivčeve operete. Večkrat smo lahko, posebej v orkestralnih vložkih pa tudi v določenih solističnih delih začutili melos in duh novejših dunajskih operete (zlati Leharjevega kova).

ZSKP je s to zahtevno in bogato odrsko-glasbeno uprizoritvijo ne le primerno zaključil slavlja ob Vodo-

pivčevi štiridesetletnici (ki se bodo zborovsko še nadaljevala na bližnji Cecilijanki), ampak tudi ponovila uspeh ob realizaciji take večje prireditve po predlanski tudi zelo uspeli Gobčevi opereti Planinska roža. Že-

limo, da bi se ta tradicija nadaljevala in tako vsaj v daljših premorih omogočila celovite glasbeno-gledališke manifestacije, ki smo jih v Gorici zmogli le še v zadnji zgodnji po-

a.b.

Ritmična skupina

Celovške Mohorjeve založbe Knjižni dar

Pravočasno za Vse svete je izšla v Celovcu redna knjižna zbirka, t. i. »Knjižni dar« Mohorjeve založbe za prihodnje leto. Dar sestavljajo sledeče knjige:

1. Koledar za leto 1993
2. Marija Nemanč: Težko, a lepo (Večernice)
3. Trstenjak/Ringel: O slovenskem človeku in koroški duši
4. Čingiz Ajmatov: Iz oči v oči

Po stari koroški navadi nudi Mohorjeva založba bralkam in bralcem na Ko-

roškem vrsto t. i. doplačilnih knjig. Letos so te:

- a) Ivica Kampuš: Tvoja sem piščal (pesmi)
- b) Korenika: Mi pevci, godci smo (glasbena kaseta)
- c) Marija Bartoloth: Pa Zilja še ves čas šumi (pesmi)
- č) Bertrand Kotnik: Zgodovina hiš Bilčovsa
- d) Jakob Wassermann: Zlato Caxamalce (ob 500-letnici odkritja Amerike)

Dirigent Hilarij Lavrenčič z orkestraši ob izvajanju uverture

Dunaj v soncu letošnje najhujše tropske vročine in v senci velikega salzburškega poletnega festivala kulturno ni bil mrtev. Za tiste redke, ki so ostali v mestu, predvsem pa za turiste, ki so prišli iz vseh vetrov sveta, je ponujal raznovrsten umetniški program, kot da bi svetu in mestu hotel oznaniti, da že zaradi imenitnega spleta kulturnih spomenikov in atrakcij, kot so se v nekdanji cesarski metropoli ob Donavi nakopičile skozi zgodovino, ni mogoče odnehati, pa četudi naraste temperatura sredi asfalta čez dan v senci nad 35 stopinj Celzija ter se v rovih in nadvozi podzemne železnice ponekod zviša do nevzdržnosti. Seveda je prevladovala v času kislih kumaric predvsem lahka muza, poleg te pa še obilica tudi vrhunskih glasbenih dogodkov, saj velja Dunaj že od nekdaj za prestolnico opere in operete, petja in pesmi.

Literatura je na vrhu poletja skorajda zbežala iz mesta. Na obisk je

Dunajsko pismo o preteklem »Kulturnem poletju«

Lev Detela

prihajala le pri priprtih vratih. V literarnem središču Alte Schmiede (Stara kovačnica) v čudoviti Schönlaterngasse v prvem okraju, ki je že sama po sebi srednjeveška čarovnja, alkimija in mojstrovina zase, so bile neutrudno na delu predvsem avstrijske avtorice, v mestnem parku so ob šestih popoldne iz svojih del brali predvsem mlajši pisatelji (če je deževalo, kar to poletje praktično sploh skorajda ni prišlo v poštev, so to branja v bližnjem lokalnem Prückel, v kavarniškem biseru starega Dunaja, s stalno klavirsko glasbo, tudi drugače vrednem obiska in ogleda). V feljtonih različnih časnikov so vesti iz književnega sveta bile sicer bolj poredke, niso pa usahnile. Na trenutke so se dramatično zgostile na križiščih pomembnih pomnikov, na

primer ob nedavni devetdesetletnici na Dunaju živečega nekonformističnega nemško-židovskega pisatelja in filozofa Güntherja Andersa, kronista obdobja atomske apokalipse in uničevanja narodov in ljudi. »Literatura« pa se je seveda dogajala tudi v nekaterih gledališčih, ki so bila odprta, ali pa so vabili kar na predstave v lepa okolja pod milim nebom. V mestni četrti Spittelberg deluje na primer Jura Soyfer-Theater, ki je na spored uvrstil Plešasto pevko Eugèneja Ionesca ter ironijo Švicarja Ursa Widmerja Stan & Ollie na Dunaju.

Ogleda vredni sta bili vsaj dve veliki umetniški razstavi. V muzeju moderne umetnosti so pripravili retrospektivo danes svetovno znanega nemškega avantgardista Georga Ba-

selitza, ki je že od leta 1963 šokiral nemško in svetovno javnost, dokler ni končno postal njen ljubljenec, idol in »klasik moderne umetnosti«. Baselitz je vsekakor uporniški umetnik, ki kritizira oportunistično potrošniškega malomeščana in mu s svojimi umetniškimi posegi »kalkulirane barbarstva« poganja strah v kosti.

Mesto Dunaj je v dunajskem Rathausu (mestni hiši) zbralo pod skupnim imenovalcem »Prineseno na papir« obilico zanimivih drobnih del (skic, grafik, risb) iz svoje grafične zbirke naročil in drugih nabav od leta 1945 dalje. Na ogled je bil niz značilnih del dunajskega in avstrijskega novejšega slikarstva od Herberta Boeckla, Arnulfa Rainerja, Kurta Moldovana in Adolfa Frohnerja do

Josefa Mikla, Petra Koglerja ali Siegfrieda Anzingerja. Večina razstavljenih del je bila skrita po arhivih, skladiščih in uradih mesta Dunaja. Dunajski župan Helmut Zilk je še lansko leto sanjal o posebnem mestnem muzeju upadablajočih umetnosti, v katerem bi razstavili lastne zbirke, kot jih je kupoval ali njihov nastanek subvencioniral kulturni urad mesta Dunaj. Od teh želja ni, kot izgleda ostalo nič, pač pa pričujoča razstava zelo dobro osvetljuje okus za kulturo pristojnih lokalnih politikov. Prevladujejo solidno izdelana dela z zmernimi avtgardističnimi intencijami, manjkajo pa primerki akcionizma ali konceptualizma.

Razstava je vsekakor bila vredna ogleda. V bistvu je bila dovolj eksemplarična in prepričljiva, tudi umetniško bolj dognana kot njena predhodnica iz prejšnjih let, na kateri so bile na ogled poljubno učinkujoče slike-velikanke.

15.000 obiskovalcev Slomškove razstave

Vseslovenska razstava A.M. Slomšek - njegova dela, njegov čas bo odprta do 28. novembra

Ob pogledu Slomškove razstave

Doslej najbolj obsežno in strokovno najbolj dovršeno razstavo o Antonu Martinu Slomšku, prvem mariborskem škofu, v Pokrajinskem muzeju v Mariboru si je v petih mesecih do konca oktobra (odprli so jo 29. maja) ogledalo več kot 15.000 obiskovalcev iz domovine, zamejstva in zdomstva. V pogovoru za Katoliški glas je ravnatelj osrednje muzejske ustanove v obdravski metropoli Vili Vuk dejal, da Slomškova razstava upravičeno nosi naslov vseslovenske razstavne prireditve, kajti ogledali so si jo Slovenci z vsega sveta.

»Prišli so od vsepovsod, iz daljnih dežel obeh Amerik, Avstralije in bližnje evropske celine. Med njimi je bilo največ naših izseljencev iz Združenih držav Amerike in Kanade, seveda pa ob tem razveseljivem podatku ne smem prezreti tudi velikega obiska zamejskih Slovencev iz Italije, Avstrije in Madžarske. Prihajali so z organiziranimi skupinami in ogled razstave združili z romanji po najbolj znanih in priljubljenih božjih poteh na Štajerskem. Čeprav nas do konca razstave loči še 14 dni, že danes z zadovoljstvom ugotavljam, da je Slovincem doma, v zamejstvu in po svetu, razstava o A.M. Slomšku še bolj približala osebnost, življenje in delo našega velikega svetniškega škofa, narodnega buditelja, vzgojitelja, pisatelja in pesnika in njegov lik utrčila v naši zavesti. Prav tako nam je pokazala verske, kulturne in narodnostne korenine, iz katerih Slovenci rastemo v družino evropskih narodov«, so prvi vtisi in ocene Slomškove razstave, posvečene njegovemu spominskemu triletnju 1989-1992, ki jih je posebej za naš list strnil ravnatelj Vili Vuk.

DRAGOCENA DARILA

Razstavo z bogatim izvirnim muzejskim, dokumentarnim arhivskim in drugim gradivom o Slomšku in njegovem delu, si je med številnimi obiskovalci ogledal tudi ugledni slovenski rojak iz Kanade, dr. Peter Urbanc, ki je mariborskemu Pokrajinskemu muzeju podaril Slomškov zlatnik in srebrnik iz zbirke, ki so jo 1976 v Kanadi predstavili širši javnosti, v domovini pa so zanj prvič slišali na razstavi A.M. Slomšek - njegova dela, njegov čas.

Med darovalci izjemnih dragocenosti moramo omeniti tudi velikega častilca Slomškovega življenja in dela, dr. Maxa Leilerja iz Beljaka, ki je s posebno darilno listino osrednjemu mariborskemu muzeju poklonil doslej neznan portret škofa Slomška. Slomškov portret v oljni tehniki je bil dolga leta last Leilerjevega pra-

deda, ki je osebno poznal nekdanjega lavantinskega in prvega mariborskega škofa; po zatrdilu ravnatelja Vilija Vuka, naj bi ga neznan umetnik izdelal še v času Slomškovega življenja.

Z dragoceno pridobitvijo bo Pokrajinski muzej v Mariboru obogatil svojo zbirko Slomškovih portretov. Sicer pa najstarejša Slomškova podoba sega v leto 1847, ko ga je upodobil Christian Heinrich Hanson (1790-1863). Slika predstavlja Slomška kot škofa v mozetti in korni srjaci ter z brevijem in biretom v rokah. V primerjavi s poznejšimi Slomškovi portreti nas preseneča škofova vitka, visokorasila postava, v obrazu mladega moža pa je že moč razbrati značilne črte, ki so ga zaznamovale v poznejših letih. Pravijo, da Slomšek s Hansonovim portretom ni bil preveč zadovoljen. Vendar zato o slikarju v celoti ne moremo imeti slabega mnenja.

I.V.

Glasbena matica v Trstu razpisuje koncertni abonma

S Concierto de Aranjuez za Harfo, ki bo 13. novembra v Kulturnem domu v Trstu, se prične koncertna sezona Glasbene matice. Njen umetniški vodja Janko Ban je povedal, da so bili pri oblikovanju abonmajske sezone pozorni predvsem na tri izhodišča: na stoletnico rojstva tržaškega skladatelja Marija Kogoja, na domače izvajalce ter na programsko usmeritev v glasbo 20. stoletja, vključno z domačimi skladatelji. Poleg že omenjenega koncerta ima GM v abonmaju: 21. novembra Zborovski poklon Kogoju, 26.11. Kogoj med Trstom in Dunajem, 18.12. Violina pri Kogoju ter sodobnih, 4.2.1993 Skladbe za dva klavirja od Clementija do Gelmettija, 18.2. Sodobni deželni skladatelji in pihalni trio, 11.3. Godala in fagot, 6.4. Gostje iz Minska, 22.4. Zbor v apsidi: Dve maši.

Obujanje tradicije Škofovih zavodov v Šentvidu

Na god sv. Stanislava, 13. novembra letos, bo stopil v veljavo Akt o ustanovitvi Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, ki ga je ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar podpisal 4. novembra, na god sv. Karla Boromejskega.

Zavod sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano bo deloval v prostorih nekdanjih Škofovih zavodov in bo sestavljen iz treh organizacijskih enot: iz škofijske gimnazije, dijaškega doma in Slovenskega doma. Škofijska gimnazija, ki bo prva začela s svojim delovanjem, bo poskušala zapolniti vrzel v slovenskem šolstvu in nadaljevati na silo prekinjeno tradicijo slavni škofski zavodov. Delo gimnazije bo podpiral dijaški dom, ki bo dijakom, ki bodo to želeli, omo-

Novo pri Ognjišču

VISOKA PESEM - prevod svetopisemske knjige

Če je med orientalsko književnostjo svojevrstni biser hebrejske književnosti, zbrana v Svetem pismu, potem je zagotovo biser Svetega pisma Visoka pesem. Judje so o njej zapisali: »Ves svet ni vreden dneva, ko je bila Izraelu dana Visoka pesem. Vsi 'spisi' so sveti, Visoka pesem pa je presveta.«

A hkrati moramo tudi priznati, da noben spis podobnega obsega v svetovni literaturi ni izzval toliko in tako različnih razlag kakor svetopisemska Visoka pesem. To priča o izjemni moči in privlačnosti te pesnitve, saj je njena vsebina - ljubezen - globoko človeška in zato vedno živa. Čar Visoke pesmi je v njeni skrivnostnosti, v njeni 'neulovljivosti'.

In prav to Visoko pesem imamo sedaj v novem slovenskem prevodu, ki ga je iz hebrejskega izvirnika opravil Sovretov nagradjenec prof. Janez Zupet. Knjigi je napisal poljudno, a strokovno neoporečno, spremno besedo, v kateri nas popelje v svet biblične poezije in v bogastvo razlag Visoke pesmi. Besedilo pojasnjujejo obsežne opombe, ki nakazujejo, kako so posamezna mesta prevajali najbolj znani slovenski prevodi (Dalmatin, Škrinjar) in svetovni prevodi (Vulgata, Septuaginta, Luter, sodobni znanstveni prevodi).

Po mnenju slovenskega bibličista dr. Jurija Bizjaka knjigo odlikujejo »lep prevod, uravnotežena razlaga in živahne ilustracije«.

Po njeni bo gotovo z veseljem segel vsak, ki bi rad bolje spoznal Sveto pismo, posebno pa bo ta izdaja dobrodošla za delo v mladinskih skupinah, zakonskih občestvih, svetopisemskih krožkih, kot darilo zaročencem ali zakoncem.

Knjigo sta ilustrirala Krištof Zupet in Nives Zupet.

Svečanosti ob 140. obletnici Mohorjeve družbe

Letos se spominjamo 140. obletnice delovanja Mohorjeve družbe. Jubilej je priložnost za razne spominske slovesnosti. Pri tem je razveseljivo dejstvo, da organizatorji vabijo k sodelovanju vse tri Mohorjeve družbe, ki - kot znano - delujejo v Celju, Celovcu in Gorici.

Po slovesni proslavi v počastitev okroglega jubileja 24. septembra v Cankarjevem domu v Ljubljani, je Goriška Mohorjeva družba sodelovala na skupni razstavi izbora kalendarjev vseh treh sestrskih družb v Kurnikovi hiši v Tržiču na Gorenjskem. Odprli so jo 21. oktobra po zanimivem kulturnem večeru v župnijski dvorani, med katerim sta vodja celovške založbe inž. Kattnig in ravnatelj Mohorjeve družbe-Celje, Jeromen predstavila delovanje in poslanstvo Mohorjeve. Razstava kalendarjev, ki so pravi pojem mohorjanskega založniškega dela, se je končala v ponedeljek, 9. novembra.

Druga slovesnost v počastitev 140. obletnice Mohorjeve družbe je bila 6. novembra, na Prevaljah, kamor se je Družba sv. Mohorja umaknila leta 1919, v upanju, da se bo lahko

kmalu vrnila v Celovec. V resnici pa je leta 1927 šla v Celje in tu nadaljevala s svojim delom. Na prireditvi so sodelovale vse tri družbe. Pobudnice večera so bile Zveza kulturnih organizacij Ravne na Koroškem, Osrednja koroška knjižnica »Franc Sušnik« z Raven in prevajalski krajevni odbor Slovenskih krščanskih demokratov. O zgodovini Mohorjeve družbe in o poslanstvu te najstarejše slovenske založbe je spregovoril ravnatelj osrednje knjižnice prof. Janez Mrdavšič. Priložnostne pozdrave pa so izrekli novoizvoljeni predsednik celovške Mohorjeve družbe Jože Kopeinig, Marko Tavčar za Goriško Mohorjevo družbo in p. Hieronim Žvegljč kot predsednik Mohorjeve družbe-Celje.

Na akademiji sta nastopila Trio Lorenz in mezzosopranistka Eva Novšak Houška. V predverju Družbenega doma pa so odprli razstavo, ki še zlasti osvetljuje prisotnost Mohorjeve na Prevaljah in knjige, ki jih je izdala v tem obdobju. Istočasno so odprli prodajno razstavo knjig vseh treh Mohorjevih družb. Obe bosta odprti do 14. novembra.

Poročilo o mariborski Univerzitetni knjižnici v ugledni nemški reviji

Ugledna nemška revija za avtomatizacijo, gradnjo in tehniko v arhivistiki, knjižničarstvu in informatiki ABI-TECHNIK, ki izhaja v Frankfurtu na Maini, je v najnovejši drugi številki letnika 1992 poleg prikazov nove mogočne berlinske Državne knjižnice pruske kulturne ostaline in sestavka o opremi nove državne in univerzitetne knjižnice v Göttingenu objavila tudi poročilo o univerzitetni knjižnici v Mariboru.

Avtor sestavka dr. Franz Kroller poroča, da je v Mariboru nastala velikopotezna in večfunkcionalna univerzitetna knjižnica, ki je prilagojena zahtevam sodobnega knjižničarstva v svetu. Prikazano je z računalniki podprto poslovanje te najmodernejše slovenske knjižnice, predstavljeni

so mariborski knjižnični katalogi ter sodelovanje z Narodno in univerzitetno knjižnico v Ljubljani, z graško Univerzitetno knjižnico, knjižnico Tehniške univerze v Gradcu ter z nekaterimi velikimi informacijskimi središči po svetu.

Predstavitev mariborske Univerzitetne knjižnice v ugledni nemški strokovni reviji dopolnjuje deset fotografij in dva tlorisa dveh nadstropij v novi zgradbi v Gospejnih ulici. Predstavljena je tudi notranja oprema knjižnice, o kateri pisec meni, da je lepa po obliki in dobro odgovarja svojemu namenu, izdelala pa so jo slovenska podjetja. Knjižnica zagotavlja v sedanji obliki dotok gradiva še pol stoletja.

Lev Detela

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE GORICA

CECILIJANKA '92

34. revija goriških pevskih zborov

Sodelujejo tudi zbori iz Tržaške in Videmske pokrajine, Slovenije in Koroške.

Letošnja Cecilijanka, pod pokroviteljstvom goriške občine in pokrajine, je povečena skladateljema Vinku Vodopivcu in Mirku Fileju ob 40. in 30. obletnici njune smrti.

GORICA - KATOLIŠKI DOM

Sobota, 21. novembra 1992, ob 20.30
Nedelja, 22. novembra 1992, ob 16. uri

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

ob 40. obletnici skladateljeve smrti

VINKO VODOPIVEC

Srce in denar

SPEVOIGRA

ZA SOLISTE, IGRALCE, BALET, ZBOR IN ORKESTER

Besedilo Filip Terčelj in Marij Čuk

Odrska predelava Aleksij Pregarc

Orkestracija Hilarij Lavrenčič

REŽIJA ALEKSIJ PREGARC DIRIGENT HILARIJ LAVRENČIČ

PONOVITEV V ČETRTEK, 12. NOVEMBRA, OB 20.30
V KATOLIŠKEM DOMU V GORICI

Predvidena je tudi predstava za goriške slovenske višje šole

Zahvala

Vsem, ki ste na hvaležnico pri-
nesli k oltarju poljske pridelke in z
lepo udeležbo razveselili župljane ob
srečanju v Slomškovem domu, kjer
smo uživali dobrote zemlje, srečkali
za misijone in gledali zlato mašo na
Veliki Planini in v Sočergi, se toplo
zahvaljujem

Marijan Živic, župnik

Na hvaležnico sta se Bogu zahva-
lila ob zlati poroki Rudolf Marc in
Zdenka Križmančič ob lepi udeležbi
sorodnikov in prijateljev. Naša žu-
pnijska skupnost se pridružuje sreč-
nima zlatoporočencema z iskrenim
voščilom za lepo nadaljno družinsko
življenje.

Imejmo pravo ljubezen do svoje-
ga naroda in njegove kulture ter spo-
štovanje do vseh narodov.

BRALCI PIŠEJO

Nekaj misli ob članku »Mladinska maša na Opčinah«

Dolgo sem okleval, ali naj napišem
nekaj vrst v zvezi s člankom »Mladin-
ska maša na Opčinah«, ki je bil ob-
javljen v Katoliškem glasu 22.10. na
strani 5. Sicer sem se razveselil, da
skupina mladih čuti potrebo verske-
ga poglobljanja in sodelovanja pri
tem procesu, vendar pa me je moti-
lo nekaj trditev v članku. Človek se
lahko veseli namena, »da bi nam ne-
deljska maša pomenila pravo vesel-
ja«, čudno pa se sliši trditev, »da je
srečanje z Bogom toliko bolj obču-
teno, če odpravimo iz naših src tisti
občutek skorajšnje 'dolžnosti' do ne-
deljske maše« in da so si zaželeli, »da
bi se enkrat otresli morečega občut-
ka tradicionalnosti v Cerkvi«.

Osebnost se mi zdi ta celo sredstvo
- mladinska maša - predvsem pa iz-
bira nedelje za njeno darovanje prej
rušilna kot konstruktivna. Menim,
da bi mladi dobre volje morali svoje
dobre namene konkretizirati najprej
v svoji župniji, kajti župnija mora
odražati celotno plast vernikov, to-
rej tudi mlade. Vsaka verska preno-
va se bo izjalovila, če ne bo zaživela
celostno, če ne bo zajela vse župnije
in vsakega posameznika v njej. Ne
manjka priložnosti za delo. Mladi, ki
imajo nove zamisli in dobro voljo,
se lahko vključijo v delo kot mini-
stranti, bralci beril, pevci pevskih
zborov, kot člani raznih svetov, vo-
ditelji molitvenih skupin, kot člani
dobrodelnih ustanov, lahko organi-
zirano obiskujejo bolnike in ostare-
le, zbirajo pomoč za begunce iz
Bosne in Hercegovine ali za lačne po
svetu, lahko sodelujejo v tisku s pi-
sanjem člankov, v mladinskih orga-
nizacijah, ki obstajajo v fari,
predvsem pa s svojim zgledom poka-
žejo, da so »sol zemlje«.

Mogoče se bo kdo izgovarjal, da
je v župniji nemogoče sodelovati, da
župnik ali starejši ljudje ovirajo
vsakršno novo pobudo, da so nemo-
goči in sitni in da nimajo želje po
prenovi. Izkušnja pravi drugače. No-
vo zamisel je treba razložiti in jo te-
meljito pripraviti ter skušati v
pobudo vključiti čim širši krog lju-
di. Rezultati so navadno zelo
spodbudni!

Naj končam z modrostjo nekega
pametnega kmeta, ki mi je svoj čas
povedal, da stara izkušnja uči, da se
mladi junčki naučijo vleči voz ali
plug brez večjih težav in hujših po-
sledic, le če jih vprežemo ob stare in
izkušene vole!

M. Tavčar

HVALEŽNICA 1992

V letu posvetitve našega naroda Materi božji se
bomo Slovenci tržaške škofije srečali z našim škofom pri
zahvalni maši v stolnici sv. Justa v nedeljo, 15. novem-
bra, ob 16. uri.

Lepo vabljeni vsi verniki, posebno še prinašalci da-
rov, narodne noše, skavti in skavtinje v kroju in druge ver-
ske skupnosti.

Denarna nabirka pri maši je namenjena beguncem iz
Bosne in Hercegovine.

SLOVENSKO PASTORALNO SREDIŠČE
V TRSTU
ul. Risorta 3, tel. 309267

Naša nova številka faksa je 536978

Borut Koloini, Križ je bu enkrat mejstu

Primorski rojak Borut Koloini je
v samozaložbi poskrbel s finančno
pomočjo nekaterih firm iz Nove Go-
rice in Ajdovščine za izid monogra-
fije z naslovom Križ je bu enkrat
mejstu. Njegova trditev je umestna,
kajti Vipavski Križ je bil zares zgo-
dovinsko mesto. Prvič ga omenjajo
že v 13. stoletju, v 16. stoletju je do-
bil tržne in nato še mestne pravice.
V 18. in 19. stoletju je zaživel polno
življenje, potem pa so sledila leta
propadanja. Tako je danes na pol za-
puščena vas na vrhu griča sredi
Zgornje Vipavske doline in domači-
ni za dobrimi starimi časi včasih
vzdihujejo: »Ja, ja, Križ je bu enkrat
mejstu.«

ŠPORTNO KULTURNO DRUŠTVO CEROVLJE - MAVHINJE

prireja gostovanje
Mladinske dramske skupine
prosvetnega društva »Štandrež«
z veseloigro s petjem
Antona Medveda

RENDEZ - VOUS

Režija Emil Aberšek
Glasba Ivan Mignozzi

Predstava bo v restavraciji
v Mavhinjah
v nedeljo,
15. novembra, ob 18. uri

Vinko Vodopivec pri klavirju

V Goriškem muzeju na gradu
Kromberk bo še do srede decem-
bra odprta razstava ob 40-letnici
smrti dolgoletnega kromberškega
župnika in skladatelja Vinka Vo-
dopivca (1878 - 1952). Obiskoval-
ci si obenem lahko ogledajo še
galerijo starejše likovne umetno-
sti in novejša umetniška ustvar-
jalnost na Primorskem, prikaz
arheološke podobe Mosta na So-
či in etnološko razstavo o Gori-
ških Brdih. Goriški muzej je od-
prt po naslednjem urniku: ob de-
lavnikih od 8. do 14. ure, ob so-
botah je zaprt, ob nedeljah od 13.
do 17. ure.

Koloinijeva knjižica, ki obsega 86
strani, je vsebinsko razdeljena na dva
dela: prvi del opisuje zgodovinski
razvoj Vipavskega Križa od 12. sto-
letja naprej, drugi pa prinaša prepis
kronike samostana Sv. Križa. Od le-
ta 1916 do 1924, ko so italijanske
oblasti izgnale slovenske kapucine iz
samostana v Vipavskem Križu, jo je
pisal p. Erhard Pečar, takratni samo-
stanski gvardian. Samostanska kro-
nika je nadvse zanimiv zgodovinski
dokument o življenju in dogajanjih
v Vipavskem Križu v najbližjem za-
ledju frontne črte med prvo svetov-
no vojno, ko so na Soči divjali
najhujši boji. Monografijo Križ je
bu enkrat mejstu dopolnjuje zanimi-
vo dokumentarno in arhivsko slikov-
no gradivo, ki ji daje še posebno
vrednost.

iv

Slokad

Slovensko karitativno društvo
SLOKAD, ustanovljeno leta 1948,
bo imelo v nedeljo, 22. novembra,
občni zbor v Slomškovem domu v
Bazovici. Že sedaj vabi člane, prija-
telje in vse, ki so uživali dobrote v
raznih kolonijah od Žabnic do Dra-
ge, da se v lepem številu udeležijo
občnega zbora. Začetek ob 15.30.

Za dobro voljo

Če hoče šef narediti vse sam, naj
se ne čudi, če se njegovi nameščenci
spravijo k mirovanju.

*

Preteklo leto smo stali pred prepa-
dom. Letos hočemo narediti velik
korak naprej.

*

Bolhi prideta iz kina. Dežuje kot
iz škafe.

»Kaj zdaj?« vpraša ena.

»Dve možnosti sta,« pravi druga,
»ali greva peš ali pa vzameva psa.«

*

Bolnik se sleče.

Zdravnik: »Večkrat bi se pa mo-
rali skopati!«

»Saj se vsak dan.«

»Potem bi pa morali vodo kdaj za-
menjati.«

*

Ameriški filmski igravec Orson
Welles je začel predavanje v skoraj
prazni dvorani na ameriškem sred-
njem zahodu: »Sem ravnatelj gleda-
lišča in režiser, sem filmski in gleda-
liški igravec, pišem besedila za filme
in sem tudi njihov založnik, pišem za
radio in govorim na radiu, znam ne-
kaj čarovnij, sem slikar in pisatelj ne-
kaj knjig, igram violino in klavir. Ali
ni žalostno, da je tukaj toliko mene
in tako malo vas?«

TRST

Volitve duhovniškega in pastoralnega sveta

Meseca novembra bodo duhovni-
ki in diakoni, ki delujejo ali bivajo
na območju tržaške škofije, izvolili
izmed sebe svoje predstavnike v du-
hovniški svet za dobo prihodnjih pe-
tih let. V ta svet spadajo nekateri
duhovniki že po samem pravu. Spa-
dajo pa tudi dekanji, ki so bili pred
kratkim že izvoljeni. Potrebno je še,
da iz vsake dekanije pride v ta svet
še po en duhovnik, ki ga je sedaj tre-
ba izvoliti. Omeniti je tu treba, da so
na Tržaškem bile ustanovljene nove
dekanije, ki jih je sedaj vsega skupaj
osem: Sv. Just, Sv. Anton, Sv. Ja-
kob, Sv. Vincencij, Opčine, Milje,
Rojan, Jezus Delavec. V novem pra-
vilniku tako duhovniškega kot pasto-
ralnega sveta je bil dan poudarek
prav na teh novih območjih, ki so bi-
la pred kratkim preurejena.

Med 13. in 20. decembrom pa bo-
do primarne volitve v nov škofijski
pastoralni svet. Te se bodo vršile naj-
prej po posameznih župnijah in or-

ganizacijah. Izvoljeni kandidati na
teh primarnih volitvah se bodo po-
tem zbrali 15. januarja pri Novem
sv. Antonu in končno izmed sebe iz-
volili predstavnike v novem škofijs-
kem pastoralnem svetu za dobo
petih let. V tem svetu je predvidenih
šest duhovnikov, šest redovnic, trije
redovniki in 45 laikov. Glede laikov
je določeno, da imajo pasivno in ak-
tivno volilno pravico tisti, ki so do-
polnili 16. leto starosti. Kandidati
seveda morajo biti verniki, ki jih
odlikuje trdna vera, naravno življen-
je in razsodnost. Namen sveta pa je,
da pod oblastjo škofa raziskuje in
pretresa, kar zaveda pastoralne de-
javnosti v škofiji, in glede njih pre-
dlaga praktične sklepe.

*

Podrobnosti glede teh volitev bo-
do seveda sporočene po posameznih
župnijah, važno pa je predvsem, da
najdejo odziv in pripravljenost na
sodelovanje.

PISMO TRŽAŠKEGA ŠKOFA DR. LOJZETU ŠKERLU

Spoštovani in dragi monsignor!

Po 26 letih službe škofovega vikarja za slovenske vernike v naši
škofiji zapuščate to važno in delikatno odgovornost. Opravljali ste
jo pod tremi škofi; jaz sem užival najdaljšo dobo vašo dragoceno služ-
bo. Zato morem izpričati pred vso tržaško Cerkvijo odlike te vaše
službe.

Vaša preudarna modrost z velikim poznanjem položaja, izraže-
na vedno odkrito, je bila zame velik dar, ki se je kazal v tolikih odno-
sih, presojah in odločitvah v korist škofijskega občestva.

Posebno ste svojo skrb posvečali slovenskim bratom in sestram,
vedno pozorni na njihove probleme z zgledno pastoralno zavzetostjo.
Zato ste bili deležni spoštovanja, hvaležnosti in ljubezni.

Danes predstavljam Gospodu sadove vaše pametne in velikodu-
šne gorečnosti, da vas On v neskončni dobroti poplača, kakor zaslu-
žite. Moja hvaležnost do vas je velika. Ohranjal bom v srcu in molitvi
spomin na to, kar mi je bilo dano.

Želim, da bi še mnogo let in pri dobrem zdravju nadaljevali med
nami svoje duhovniško delo. In zato vam pošiljam goreč blagoslov!

Lovrenc, škof

Svetovni dan mladih 1993

Svetovni dan mladih s srečanjem s svetim očetom bo prihodnje leto v Združe-
nih državah Amerike, in sicer v mestu Denver. Srečanje bo trajalo od 8. do 15. av-
gusta. Potni stroški znašajo 1200 dolarjev. Stroški so precejšnji, vendar je upanje,
da bo zastopana tudi tržaška škofija in da bosta v skupini vsaj dva Slovenca.

Zaradi organizacijskih razlogov na državni ravni je treba pohiteti s prigrisatvi-
jo, vsaj do konca novembra. Prijave sprejema in daje informacije Giorgina Pisani,
tel. 413526.

Zahvalna nedelja v Nabrežini

Na zahvalno nedeljo, 15. novembra, ob 17. uri bo v župnijski cerkvi
v Nabrežini pevski koncert ob 40-letnici smrti priznanega in priljubljenega
primorskega skladatelja, duhovnika

VINKA VODOPIVCA

Nastopajo: moški zbor »Pro Vox« pod vodstvom T. Kuštrin iz Nove
Gorice in mešani zbor »Podgora« pod vodstvom M. Špacapana.

Pred koncertom bo kratka nedeljska maša ob 16.30.

VABLJENI

SSŠ se pridružuje stavki

Ker ni prišlo do obnovitve delovne pogodbe, ki je zapadla leta 1990 in ker so finančni ukrepi hudo prizadeli šolsko osebje, je Sindikat slovenske šole v FJK - Tajništvo Gorica na svoji seji v petek, 6. novembra, sklenil, da se pridružuje stavkovnemu gibanju sindikata SNALS.

Protestna stavka se bo odvijala v taki obliki: učno osebje se bo vse do nadaljnjega vzdržalo prostovoljnega dodatnega dela, ne bo organiziralo in spremljalo šolskih izletov in ekskurzij; vodstveno in neučno osebje ne bo opravljalo nadurnega dela, vsi pa se bodo vzdržali sej v izvoljenih svetih.

Zahvalna nedelja na Jazbinah

Minulo nedeljo osmega novembra smo na Jazbinah praznovali zahvalnico in obenem se spomnili pred kratkim pretekle štiridesetletnice mašniškega posvečenja našega gospoda župnika.

Ob vstopu v cerkev je pogled kar zastal na lepo okrašenem oltarju, pred katerim je Eva tako pozdravila gospoda župnika: »Ko se danes Bogu zahvaljujemo za vse duhovne in materialne dobrice, za katere je kmečki človek tako zelo odvisen od neba, saj se Jazbinci kar precej ukvarjamo s kmetijstvom, se zahvalimo tudi za vse preizkušnje, ki nam služijo za utrjevanje naše vere.

Ob tej priliki se zahvalimo dobremu Bogu in Vam, gospod Lazar, našemu župniku in štandreskem dekanu ter čestitamo ob štiridesetletnici vašega mašniškega posvečenja.

Hvala vam, gospod župnik, za vso vašo očetovsko skrb, še posebno pa hvala za ves trud, ki ga imate za vzgojo naše mladine: nam vsem zgled krščanskega življenja.

Kot preprosti ljudje se opravičujemo za naše pomanjkljivosti, obljublamo pa pomoč pri upravljanju te naše male skupnosti. Še enkrat vam hvala za vse, Bog vam povrni.«

Po končani sv. maši in blagoslovitvi traktorjev in drugih vozil so bili vsi prisotni povabljeni k gostoljubni mizi, saj so naše gospodinje prav tekmovale ob pripravi raznovrstnih dobrot.

Po dveh urah enkratne družabnosti je tudi vino še ostajalo, s katerim so letos sodi kar dobro napolnjeno

Predstavitve knjige o Janku Vojku

V torek, 5. novembra, je bila v Katoliški knjigarni predstavitev knjige Radoslave Premrl Moj brat Janko Vojko. Zbrane goste, ki so se zbrali v res velikem številu, je v imenu SKPD M. Filej in Katoliške knjigarne pozdravila prof. Franka Žgavec in še posebej izrazila veselje, da se je večera udeležila tudi avtorica. Fani-ka Klanjšček je občuteno prebrala nekaj pretresljivih odlomkov, nato je o knjigi in o liku Janka Vojka spregovoril prof. Tomaž Pavšič, poslanec v slovenskem parlamentu. V toplem in doživljajnem nagovoru je izrazil veselje, da je predstavitev v knjigarni, ki se »lahko pohvali s svojo dolgo kulturno in politično zgodovino še iz časov med vojnama, ko je celotna Primorska preživljala enako usodo. Gorica pa je bila in je deloma še vedno naše kulturno središče in je tudi zaradi takih izjemnih ljudi, kot je bil Janko oziroma Vojko, ohranila še toliko slovenskosti.«

Poudaril je avtoričino doživetost, iskrenost in veliko širino, ki bralce nenavadno prevzame. To je knjiga z bogato domoznansko, zgodovinsko, spominsko in pričevalsko vsebino. »Predvsem pa je saga o primorski družini iz vipavskega Šembida, o bratu, ki je za nas to ali morda več kot Andreas Hoffer za Tirolce ali Wilhem Tell za Švicarje,« je med drugim dejal prof. Pavšič.

V živahnem pogovoru je nato avtorica Radoslava Premrl še natančneje osvetlila nekatere dogodke, ki jih opisuje v knjigi. Bil je res lep in občuten večer!

Pevma

V torek, 27. oktobra, smo imeli v prostorih OŠ Josip Abram v Pevmih zanimivo predavanje, ki ga je organizirala šola na pobudo nekaterih staršev. Pediatr M. Špacapan iz Gorice nam je predaval o otroških boleznih in cepivih.

Podrobno smo tako spoznali vodene koze, rdečke, škrlatinko, mums in še ošpice, katerih se svetovna organizacija za zdravje skuša znebiti, saj so prav te bile v preteklosti prava tragedija za otroke.

Starši so pediatri vprašali za nasvete in se pogovorili o raznih problemih, s katerimi se srečujejo v vsakdanjem življenju z otroki.

Predavanje je bilo izredno zanimivo, in starši bi ga morali slišati, da bi znali otroku takoj pomagati ob prvih znakih bolezni oz. bolezni tudi sami spoznati in tako otroke pravočasno tudi držati doma.

Dr. Špacapanu najlepša hvala in upamo, da bo kmalu spet z nami.

-ja

Medžupnijska karitas Šturje piše

Spoštovani dobrotniki iz Štandreža

V začetku novembra smo od Vas prejeli humanitarno pomoč za begunce iz BiH, ki so na območju naše občine. Prejeli smo 2.390.000 Lit, ki ste jih zbrali v župniji in na prosvetnem društvu. To je zelo velik dar in naj Vam Bog stotero povrne. Zelo smo bili presenečeni tudi nad pomočjo v živilih, kajti nismo pričakovali, da bo toliko in tako skrbno pripravljena. Vaši ljudje so resnično znali prisluhniti potrebam beguncev. Od najosnovnejših živil, do priboljškov za otroke, vse to je dokaz Vaših dobrih src in izredne organizacije v vaši župniji. Povedati Vam moramo, da se je z Vašo pošiljko tudi nam, sodelavkam pri Karitas, odvalil velik kamen od srca, kajti zalogo hrane so nam skoro pošle.

Zato v imenu beguncev in v našem imenu - iskrena hvala.

Kot smo Vam že povedali, imamo v naši občini cca 1400 beguncev. 800 jih je v zbirnem centru v Ajdovščini - bivše kasarne, ostali pa so po družinah. Tistim v zbirnem centru zagotavlja država 3 obroke hrane in stanovanje, naša Karitas pa jih oskrbuje s čistili in higienskimi pripomočki, otrokom in družinam damo enkrat mesečno paket hrane in čistil, pa tudi minimalne vsote denarja (za elektriko...) Vsem smo razdelili velike količine obleke, obutve, posteljnine, pohištva...

Vemo, da razumete v kakšem položaju smo se znašli. Poleg tega smo večkrat priče njihovim osebnim tragedijam, kajti to so predvsem matere z otroki in ostarelimi starši, katere

so pustile svoje može in sinove na bojiščih, pa tudi njihovo imetje je po večini uničeno.

To je za našo Karitas velika preizkušnja, zato hvala Vam, ki nam pomagata. Brez Vaše pomoči, bi že večkrat ostali praznih rok. Povedati Vam moramo, da imamo 120 naših domačih družin, ki so na robu preživetja in na katere ne smemo pozabiti, kljub navalu beguncev.

Istočasno, ko se Vam iz srca zahvaljujemo, Vas vljudno prosimo: spomnite se še kaj na nas in na nesrečne ljudi, ki jim pomagamo.

Želimo Vam mir in Vas iskreno pozdravljamo!

Vodja

Zdenka Štrukelj

Seja slovenske konzulte na občini

Pred dnevi se je spet sestala pod vodstvom predsednika prof. Albina Sirka konzulta za vprašanja slovenske manjšine v goriški občini. Obravnavala je vrsto tekočih vprašanj, od šolske problematike (ki jo je poglobila ob prisotnosti šolskega skrbnika in drugih šolskih ter upravnih dejavnikov že na prejšnji seji) do drugih zadev, ki posebej zanimajo slovensko prebivalstvo naše občine. Člani so nato iznesli nekatere nove predloge za dejavnost konzulte, o katerih bo še tekla razprava na prihodnji seji meseca decembra. Člani konzulte so se nato domenili za srečanje s predsedniki rajonskih konzult iz Štandreža, Podgore in Pevme-Štmavra za skupno obravnavanje vprašanj, ki zanimajo te v glavnem slovenske predele goriške občine.

Vse za šolo dobite v KATOLIŠKI KNJIGARNI

DOBERDOB vabi v nedeljo, 15. novembra 1992, na praznovanje farnega zavetnika sv. **Martina**.

Sv. maše s celodnevni čiščenjem: ob 7.30, 10. in 15. uri.

Kulturni program: **Razstava razglednic in uniform iz prve svetovne vojne.**

Svoja dela razstavljata tudi slikarja, ljubitelja Krasa, **Renzo Moreu in Andrej Kosič**.

Otvoritev razstave bo ob 16. uri, po blagoslovu vozil, v **Župnijski dvorani** - Goriška ul. 8.

O pobudi bo spregovorila Marija Ferletič, predsednica Sveta slovenskih organizacij.

Razstavo razglednic bo predstavil avtor Drago Sedmak, zgodovinar in kust pri Goriškem muzeju - Nova Gorica.

V programu sodeluje domači pevski zbor **HRAST**, dirigent **Hilarij Lavrenčič**.

Župnija Doberdob - Društvo Hrast

Pokrovitelj: Svet slovenskih organizacij in Kmečko obrtna hranilnica Doberdob

DAROVI

Za slov. misijonarje: N.N. Gorica 1.000.000; N.N. 100.000 lir.

Za cerkev Sv. Ivana GO: N.N. 100.000 lir.

Za misijonarja Klementa Paljka: N.N. 100.000 lir.

Za begunce: N.N. 100.000 lir.

Za zbor Rupa-Peč: ob 16. obletnici smrti Filipa Tomažič daruje žena Krista 100.000 lir.

Za cerkev v Rupi: N.N. 50.000, namesto cvetja na grob Zele Pahor daruje Jolanda Pahor 50.000 lir.

Ob. 4. obletnici smrti Štefana Marušiča daruje žena Marija: za cerkev v Sovodnjah, za sovedenjske krvodajalce in begunske otroke v Sloveniji po 100.000; za cerkev v Gabrjah, za Katol. glas, za Katol. dom in za Zavod Sv. Družine po 50.000 lir. Skupaj 500.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: F.M. 500.000; N.N. 100.000; N.N. 50.000 lir. P.R. daruje 1.000.000; T.F. 100.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: hči Milica in družina v spomin očeta Hermana Križman 50.000, družina Veršič v spomin matere Danice 20.000, Frida Valetič v spomin matere Olge 100.000, Ida Tinčkova v spomin matere Pavle 30.000, Ana Štefanova 50.000, dr. Franko Križmančič v spomin Mirkota Grgiča 50.000.

Za misijone: dr. Franko Križmančič 50.000 lir.

Ob smrti Marije Trčelj vd. Bobek: daruje hči Marija za misijonske bogoslovce 300.000, hči Gabrijela pa 50.000 za misijone.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: N.N. v hvaležen spomin na Nadjo Dolenc-Žerjal ob prvi obletnici smrti 100.000 in Marta Požar 50.000. V spomin na msgr. Salvatorja Degrossija E. L. 20.000 in Zinka ter Darko Cerkenik 50.000 lir.

V spomin pok. Otilje in pok. Pavla daruje sestra Marija Terčon iz Sosljana 300.000 lir za obnovo Slivenske cerkve: v spomin pok. Pavla daruje sestra Marija Terčon iz Sosljana 300.000 lir; Angel Rebula daruje 100.000 lir.

Za cerkev na Jazbinah: Gloria Decarlo 50.000; nečakinja Tronkar 50.000, namesto cvetja pok. Amabili Štekar Eda in Vida Colja 50.000; v spomin pok. Antona Falcicchia družina Medvešček 50.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Novoporočenca Petejan - Terpin 100.000; N.N. v zahvalo 300.000; N.N. v zahvalo za božje varstvo 100.000; N.N. v zahvalo za božje varstvo 65.000; N.N. 50.000; N.N. 50.000; N.N. 90.000; letnik 1942 100.000; Dragica Klanjšček 100.000; namesto cvetja pok. Justini Ciglič N.N. 50.000; N.N. 50.000; družini Škorjanc - Serafino 50.000; namesto cvetja pok. Vladimirju Paljavcu družina Klanjšček iz Gorice 50.000; za novo ogrevanje v cerkvi N.N. 1.000.000; A.G. ob krstu vnučke Costanze 200.000; N.N. 1.000.000; N.N. 50.000; N.N. 100.000; N.N. 100.000; N.N. 50.000; Aleš Komjanc v zahvalo za srečno trgatve 200.000; N.N. 100.000; N.N. v zahvalo 100.000; N.N. 50.000; za MPZ »F.B. Sedej« novoporočenca Petejan - Terpin 200.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: O priliki nedelje hvaležnice so nas veselo iznenadili naši velikodušni župljani z lepimi in dobrimi poljskimi pridelki: Slov. duhovnija Sv. Ivana ter združene župnije Štmaver, Oslavje, Pevma, Podgora in Placuta v sodelovanju z rajonskim svetom. Vsem blagim dobrotnikom stoteren »Bog povrni!«

Zahvala

V četrtek, 5. novembra, smo položili k večnemu počitku našo ljubljeno mamo.

MARIJO TRČELJ vd. BOBEK

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so se od nje poslovili, posebno gg. Stan-ku Zorku in župniku Francu Švari, cerkvenim pevcem in darovalcem cvetja.

Hčere in nečaki z družinami

Trst, Slivno, Razdrto - Postojna, Koper, 9. nov. 1992

radio

»TEDNIK LJUDSKEGA RADIA GORICA«

Četrtek ob 20.30

Nedelja ob 19.30 (ponovitev)

Naslovi:

- Rušenje Osima - nevarnost za manjšino
- Samo Pahor in slovenske zadrege
- Stare sile v Sloveniji za miroljubni predvolilni boj
- »Srce in denar« ali lastna kulturna dejavnost

OBVESTILA

Klub prijateljstva vabi na izlet v Pesariano - Villa Manin na ogled razstave evropskih dragocenosti - Ori e Tesori d'Europa - v torek, 24. novembra.

Vpisovanje ob 20. novembra v trgovini Fortunato, ul. Paganini 12, TS, kjer se dobijo tudi vsa potrebna navodila.

Skupno praznovanje sv. Cecilije. Duhovnik Giorgio Carnelos, ki vodi liturgični urad tržaške škofije, vabi tudi člane slovenskih cerkvenih pevskih zborov na skupno praznovanje zavetnice cerkvene- ga petja, sv. Cecilije, da se obnovi enotnost, ki se je ustvarila ob papeževem obisku v Trstu.

Praznovanje bo v nedeljo, 29. novembra, ob 19. uri v stolnici sv. Justa. Peto sv. mašo bo daroval naš škof msgr. Bel-lomi. Na programu bodo pesmi kot ob papeževi maši.

Skupna vaja za petje bo v petek, 27. novembra, ob 19.30, v katedrali. Sloven-sko petje bo vodil g. Dušan Jakomin.

V petek, 20. novembra, bo gost društva Jadro dr. Aleksander Furlan iz Ronk, ki bo pokazal zanimive barvne diapozitive o severni Evropi (Danska in Nemčija). Srečanje bo na društvenem se-dežu ob 20. uri.

SKP »F.B. Sedej« vabi na kulturni program, ki ga bodo oblikovali Kamniški koledniki v nedeljo, 15. novembra, ob 16. uri v Sedejevem domu v Števerjanu. Sledila bo tombola in Martinovanje.

Praznovanje Matere božje Zdravja v Trstu: Med 9-dnevno v pripravo na praznik bo v četrtek, 19. novembra, 15. uri sv. maša za slovenske vernike. Daro-val jo bo g. Dušan Jakomin.

Na praznik sam, to je v soboto, 21. novembra, bo sveta maša za slovenske ver-nike ob 16. uri. Somaševanje bo vodil škofov vikar g. Franc Vončina. (Zaradi te maše bo pri Sv. Jakobu odpadla red-na sobotna sv. maša).

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi na srečanje s pisateljem in re-žiserjem Žarkom Petanom in na pogo-vor, ki bo sledil predvajanju filma Kavarna Astoria. Večer bo v Peterlinovi dvorani v ponedeljek, 16. novembra, ob 20.30.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 536978 poštni tekoči račun: 11234499

Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik

Pošt. plačana v gotovini - skupina 1/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Società Tipografica Cattolica srl

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 50.000 inozemstvo 70.000

zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA